

1003

1856. Ἐγγραφον πΚ. Κυρίλλου Ζ', τῆς 6 Νοεμβρίου, πρὸς τὴν Βουλὴν τῆς Σάμου,

δι' οὗ διαμαρτύρεται διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων χειροτονιῶν ἱερέων, διαζυγίων καὶ ἀφοριστικῶν γραμμάτων εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ λαϊκῶν, προεδρευομένην ἀπλῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως, ἐν 366, σ. 452.

1004

1856. Χάττι-χουμαγιοῦν, τῆς 18 Φεβρουαρίου, δι' οὗ ἐπεδιώχθη νὰ προληφθῇ ἡ διὰ τῆς ἐπικειμένης Συνθήκης τῶν Παρισίων (18 Ἰουνίου) ἐπιβολὴ ἐγγυήσεων ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων, ἐν 260, σ. 21-39, ἐν 36, τ. III, σ. 83-88, ἐν 133, σ. 79-82, ἐν 12, σ. 38-47. Πρβλ. ἀριθ. 1031, κατωτέρω.

«Α'. Αἱ . . . ὑποσχεθεῖσαι ἐγγυήσεις πρὸς ὅλους τοὺς ὑπηκόους τοῦ Κράτους μου, ἄνευ διακρίσεως τάξεως ἢ θρησκευάματος, διὰ τοῦ Χάττι-σερίφ τοῦ Γκιουλχανέ (Γ1839) διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας των καὶ τὴν διατήρησιν τῆς τιμῆς των, ἐπαναφέρονται καὶ καθιεροῦνται ἐκ νέου . . .

Β'. Πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ προνομίαι καὶ ἀτέλειαί . . . ἀναγνωρίζονται καὶ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ . . . Αἱ ἐξουσίαι, αἱ ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ κατακτητοῦ καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ παραχωρηθεῖσαι τοῖς πατριαρχαῖς καὶ ἐπισκόποις τῶν χριστιανικῶν θρησκευμάτων, θέλουσι τεθῇ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν. . . Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἰσοβίου διορισμοῦ τῶν πατριαρχῶν . . . θέλει ἀκριβῶς ἐφαρμοσθῇ . . .

Γ'. Οἱ προαιρετικοὶ ἔρανοι οἱ διδόμενοι ἤδη τῷ Κλήρῳ, καταργοῦνται ὁλοσχερῶς, ἀντὶ αὐτῶν δὲ θέλει χορηγηθῇ ὥρισμένη ἐπιχορήγησις εἰς τοὺς πατριαρχὰς καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κοινοτήτων . . . Οὐδεμία . . . προσβολὴ θέλει ἐπαχθῇ εἰς τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ χριστιανικοῦ Κλήρου. Ἡ διοίκησις τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων τῶν χριστιανικῶν καὶ ἄλλων μὴ μουσουλμανικῶν Κοινοτήτων θέλει τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν συμβουλίων, οὗ τὰ μέλη θέλουσιν ἐκλεχθῇ ἐκ τε τοῦ Κλήρου καὶ τῶν λαϊκῶν ἐκάστης Κοινότητος.

ΙΣ'. Πᾶσαι αἱ ἐμπορικαὶ καὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ἀναφυόμεναι μεταξὺ μουσουλμάνων καὶ ὑπηκόων χριστιανῶν ἢ ἄλλων μὴ μουσουλμάνων, ἢ μεταξὺ ὑπηκόων χριστιανῶν καὶ ἄλλων μὴ μουσουλμάνων, διαφόρων δογμάτων, θέλουσιν ἀνατίθεσθαι εἰς μικτὰ δικαστήρια . . .

ΙΖ'. Αἱ δίκαι αἱ ἀφορῶσαι πολιτικὰς ὑποθέσεις (ἀστυκὰ δικαιώματα) θέλουσιν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμούς, ἐν τοῖς μικτοῖς δικαστηρίοις τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν . . .

ΙΗ'. Αἱ εἰδικαὶ δίκαι, οἷαι αἱ περὶ κληρονομίας, εἴτε μεταξὺ δύο χριστιανῶν εἴτε μεταξὺ δύο ἄλλων ὑπηκόων μου, μὴ μουσουλμάνων, δύνανται, τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων, νὰ παραπεμφθῶσιν ἐνώπιον τῶν πατριαρχῶν, τῶν ἀρχηγῶν τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν συμβουλίων τῶν κοινοτήτων τούτων . . .

ΚΗ'. Ὅπως οἱ νόμοι οἱ διέποντες τὴν ἀγοράν, τὴν πώλησιν καὶ τὴν κατοχὴν τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰσὶ κοινοὶ δι' ὅλους τῆς βασιλείας μου τοὺς ὑπηκόους, οὕτως ἐπιτρέπεται καὶ τοῖς ξένοις τὸ κατέχειν ἀκίνητα, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς νόμους τοῦ τόπου . . .

ΚΘ'. Οἱ φόροι, ἀπαιτητοὶ παρ' ὅλων τῶν ὑπηκόων ἡμῶν, θέλουσιν εἰσπραττεσθαι κατ' ἰσηγορίαν, ἄνευ διακρίσεως τάξεως ἢ θρησκείας . . . ».

